

“Φωνή Κυρίου”: Ένα ξεχωριστό τρίπτυχο

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 69ον

31 Ιανουαρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3531)

ΕΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΔΙΑΔΙΚΤΥΑΚΑ τη “Φωνή Κυρίου” της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος - ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ’ ΛΟΥΚΑ - της 31ης Ιανουαρίου 2021.

ΕΤΟΣ 69ον

31 Ιανουαρίου 2021

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 5 (3531)

ΕΝΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΟ ΤΡΙΠΤΥΧΟ

Στήν πνευματική ζωή υπάρχει ένα ξεχωριστό τρίπτυχο, τό οποίο μᾶς ὁδηγεῖ στήν πρόοδο κατὰ Θεόν. Εἶναι ἡ ἀνάγνωση, ἡ συμβουλή πού παρηγορεῖ καί ἡ διδασκαλία. Καί τά τρία περιλαμβάνονται στίς πνευματικές ὑποθήκες πού ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἀπευθύνει στόν μαθητή του Τιμόθεο, ἐπίσκοπο Ἐφέσου, καί κατ' ἐπέκτασιν πρός ὅλους τοὺς χριστιανούς. «Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ» (Α' Τιμ. 4,13). Ἴσως κάποιος νά ἰσχυριζόταν ὅτι αὐτά ἀναφέρονται στοὺς ἐπισκόπους καί τοὺς ἱερεῖς, στοὺς πνευματικούς μας καθοδηγητές. Ὅμως αὐτοὶ δέν ὑπάρχουν μόνο γιά τόν ἑαυτό τους. Ὅ,τι ἰσχύει γιά ἐκείνους ἰσχύει καί γιά ἐμᾶς. Ἐπομένως, ἂν θέλουμε νά προκόψουμε ἀληθινά, χρειάζεται αὐτό τό τρίπτυχο νά τό ἐφαρμόζουμε στή ζωή μας. Καί μάλιστα, ἡ ἐφαρμογή του νά γίνεται μέ «προσοχή», δηλαδή μέ ἀφιέρωση τοῦ νοῦ καί τῆς καρδιάς μας στήν πνευματική ἐργασία.

Γράμμα καί πνεῦμα

Ἡ ἀνάγνωση τῆς Ἀγίας Γραφῆς καί τῶν πνευματικῶν λόγων ἀποτελεῖ στοιχεῖο τό οποίο μᾶς ὁδηγεῖ στήν πνευματική καί ἐκκλησιαστική αὐτοσυνειδησία. Διαβάζοντας τό Εὐαγγέλιο γνωρίζουμε ποιοί εἴμαστε. Ποιός εἶναι ὁ Θεός στόν Ὅποιο πιστεύουμε καί τί θέλει ἀπό ἐμᾶς. Ἐρευνοῦμε τά κρύφια τῆς καρδιάς μας, διότι κάθε λόγος Θεοῦ ἀποκαλύπτει τό βάθος τῆς ψυχῆς μας. Καί τήν ἴδια στιγμή μᾶς δείχνει τή συνέχεια τῆς ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ποῦ ἀνήκουμε. Δέν εἶναι τυχαῖο ὅτι ἡ Ἀγία Γραφή ἀποτελεῖ ἱερό βιβλίο, ὅχι γιατί μπορεῖ νά ὑποκαταστήσει τήν Ἐκκλησία, ἀλλά γιατί ἡ Ἐκκλησία μᾶς δείχνει δι' αὐτῆς ὅτι «Χριστός χθές καί σήμερον ὁ αὐτός καί εἰς τοὺς αἰῶνας» (Ἐβρ. 13,8). Ἡ προσοχή κατὰ τήν ἀνάγνωση, λοιπόν, δέν ἔχει νά κάνει μόνο μέ τή συγκέντρωση τοῦ νοῦ ὅταν διαβάζουμε. Ἐχει νά κάνει μέ τήν ἀνάγκη τοῦ φωτισμοῦ μας ἀπό τόν Θεό, ὥστε νά μπορούμε νά κατανοοῦμε ὅσα διαβάζουμε, νά μή μένουμε μόνο

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)

«Τύπος γίνου τῶν πιστῶν»

Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζόμεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὃς ἐστι σωτὴρ πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος καταφρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν ἀναστροφῇ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀγνείᾳ. Ἔως ἔρχομαι πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ παρακλήσει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χαρίσματος, ὃ ἐδόθη σοὶ διὰ προφητείας μετὰ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα, ἐν τοῦτοις ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πᾶσιν.

στό γράμμα τους, αλλά νά προσπαθοῦμε νά κάνουμε δικό μας τὸ πνεῦμα τους, γιὰ νά ζήσουμε ὅπως πιστεύουμε.

Συμβουλές πού σώζουν

Ἡ παράκληση εἶναι ἡ παρηγοριά πού μᾶς δίνουν οἱ πνευματικές συμβουλές. Ὅλοι μας ἔχουμε ἀνάγκη ἀπὸ αὐτές, ἀρκεῖ νά μᾶς δείχνουν τὸν Χριστό καὶ τὴ σωτηρία μας, καὶ νά μὴν ἀποσκοποῦν ἀπλῶς στό νά αἰσθανθοῦμε καλύτερα, νά κάνουμε δηλαδή κέντρο τῆς ζωῆς μας τὸν ἑαυτό μας. Ἀληθινὰ παρηγοροῦν οἱ συμβουλές πού δίνονται ἀπὸ ἐκείνους πού ἡ Ἐκκλησία μας ἔχει ὀρίσει νά μᾶς διακονοῦν. Ὅμως καὶ ὁ καθένας πού ἀγωνίζεται πνευματικά, μπορεῖ νά μᾶς βοηθήσει, ἄλλοτε μέ τὸν λόγο του, ἄλλοτε μέ τὴ σιωπὴ καὶ τὴν ὑπομονή του. Μᾶς χρειάζεται ὅμως πνεῦμα μαθητείας καὶ προσευχῆ. Σ' ἓναν ἀταπείνωτο καὶ «δοκησίσοφο» κόσμο, αὐτόν πού νομίζει ὅτι τὰ ξέρει ὅλα, ἰδίως μέ τὴν εὐκολία τοῦ Διαδικτύου, παρασυρόμαστε καὶ δέν θέλουμε νά ἀκούσουμε καὶ νά μάθουμε, παραμένοντας ἀκατήχητοι πνευματικά. Παράλληλα, δέν προσευχόμαστε νά λάβουμε ἀπάντηση ἀπὸ τὸν Θεό σέ ὅ,τι μᾶς θλίβει ἢ στὸν τρόπο τῆς ζωῆς μας, μέ ἀποτέλεσμα νά παρασυρόμαστε ἀπὸ λόγους ἀνώφελους καὶ πρὸς ὅσα πού δέν δείχνουν τὸν Χριστό.

Ἡ διδασκαλία ὡς ἔργο τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ διδασκαλία ἔχει νά κάνει μέ τὴν αὐθεντικότητα τοῦ βιώματος τῆς Ἐκκλησίας, τὸ ὁποῖο παρατίθεται τόσο διὰ τοῦ λόγου ὅσο καὶ διὰ τῶν ἔργων. Διδασκαλία εἶναι ἡ ἀγιότητα καὶ ὁ τρόπος της. Διδασκαλία εἶναι ὁ συνδυασμὸς θεωρίας καὶ πράξης. Διδασκαλία εἶναι ἡ ἐρμηνεία τῆς ἀλήθειας. Διδασκαλία εἶναι ἡ ἀξιολόγηση τῶν ἔργων καὶ τῆς ζωῆς μας, ὅχι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ὅσα ὁ Θεός θέλει. Διδασκαλία εἶναι ἡ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Παιδί μου Τιμόθεε, ἀξιόπιστα εἶναι τὰ λόγια αὐτά καί ἄξια πλήρους ἀποδοχῆς. Διά τοῦτο καί κοπιᾶζομεν καί ὀνειδιζόμεθα, διότι ἔχομεν τήν ἐλπίδα μας εἰς Θεόν ζωντανόν, ὁ ὁποῖος εἶναι Σωτήρ ὅλων τῶν ἀνθρώπων, μάλιστα τῶν πιστῶν. Αὐτά νά παραγγέλλῃς καί νά διδάσκῃς. Ἄς μή σέ καταφρονῇ κανεῖς ἐπειδή εἶσαι νέος, ἀλλά γίνου παράδειγμα διά τούς πιστούς, εἰς τήν ὁμιλίαν, εἰς τήν συμπεριφοράν, εἰς τήν ἀγάπην, εἰς τό πνεῦμα, εἰς τήν πίστιν, εἰς τήν ἀγνότητα. Ἔως ὅτου ἔλθω προσήλωσου εἰς τήν ἀνάγνωσιν, τό κήρυγμα, τήν διδασκαλίαν. Μή παραμελῇς τό χάρισμα πού εἶναι μέσα σου, καί σοῦ ἐδόθηκε διά προφητείας ὅταν τό πρεσβυτέριον σοῦ ἐπέθεσε τὰ χέρια. Αὐτά νά μελετᾷς, μέ αὐτά νά ζῇς διά νά εἶναι φανερή ἡ πρόοδός σου εἰς ὅλους.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

ἀνάπτυξη σχέσης μέ αὐτόν πού διδάσκει, γιατί τίποτε στήν Ἐκκλησία δέν εἶναι ἀπρόσωπο. Διδασκαλία εἶναι ἡ συγκρότηση σέ κοινότητα, στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, γιατί τὰ πάντα γίνονται φανερά καί ἀπευθύνονται σέ ὅλους ὅταν μπορούμε νά συναντιόμαστε. Διδασκαλία εἶναι ἡ ἐπισήμανση τοῦ ψεύδους, τῆς αἵρεσης, τῆς ἀπομάκρυνσης ἀπό τή γνησιότητα. Ὅχι μέ κραυγές, ἀλλά μέ νηφαλιότητα. Καί μέ ἐμπιστοσύνη τελικά στήν ἴδια τήν Ἐκκλησία, ἡ ὁποία μπορεῖ νά ἀποδεχτεῖ ἢ καί νά ἀπορρίψει κάθε διδασκαλία, ἀκόμη κι ἂν φαίνεται εὐφυῆς καί ὀρθή. Γιατί γνώμονας τῆς Ἐκκλησίας δέν εἶναι νά εὐχαριστήσῃ ἢ νά ἐπαινέσῃ, ἀλλά νά σώσῃ.

Τό τρίπτυχο αὐτό δέν εἶναι εὐκόλο νά βρεῖ ἐφαρμογή στή ζωή μας. Ἀπό τή μιά ἡ ἔλλειψη χρόνου καί ἡ πρόταξη ἄλλων προτεραιοτήτων δέν μᾶς ἀφήνουν νά μελετήσουμε. Ὁ ἐγωισμός καί ἡ αἴσθηση ὅτι ἐμεῖς κατέχουμε τήν ἀλήθεια δέν μᾶς ἐπιτρέπουν νά ἀκούσουμε τίς συμβουλές τῶν πνευματικῶν μας πατέρων. Τήν ἴδια στιγμή, ἡ κατά κόσμον σοφία ἔρχεται νά μᾶς συναντήσῃ καί νά μᾶς βάλῃ στόν πειρασμό τῆς ζωῆς χωρίς τόν Θεό. Τῆς υἱοθέτησης ἄλλων γραφῶν ὡς δῆθεν ἀρκετῶν γιά νά εἴμαστε καλά. Τῆς ἄρνησης ἔνταξης στήν Ἐκκλησία. Τῆς αἴσθησης ὅτι ἡ ἐπιστήμη τοῦ κόσμου ἀρκεῖ. Ἐχουμε ὅμως εὐθύνη ἔναντι τοῦ Θεοῦ νά καλλιεργούμε καί νά ἀνήκουμε στό σῶμα τοῦ Χριστοῦ, νά διδασκόμαστε καί νά παρακαλούμαστε, ξαναβρίσκοντας πορεία ζωῆς καί ἐλπίδας. Ἄς προσέξουμε λοιπόν τόν λόγο τοῦ Ἀποστόλου. Καί ἄς ἀλλάξουμε τίς προτεραιότητές μας λαμβάνοντας τή χάρη, τήν εὐλογία καί τήν ὁμορφιά πού ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ μᾶς δίνει γιά κάθε περίσταση τῆς ζωῆς μας καί γιά κάθε πτυχή τοῦ ἑαυτοῦ μας.

π. Θ. Μ.

31 Ιανουαρίου 2021: ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ΄ ΛΟΥΚΑ

Κύρου καί Ἰωάννου τῶν ἀναγύρων († 311). Τῶν ἐν Κορίνθῳ ἑξ μαρτύρων († 251),
Ἡλία νεομάρτυρος τοῦ ἐν Καλαμάτῃ († 1685), Ἀρσενίου ὁσίου τοῦ ἐν Πάρῳ († 1877).

Ήχος: α΄ – Ἑωθινόν: Α΄ – Ἀπόστολος: Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15 – Εὐαγγέλιον: Λκ. ιθ΄ 1-10.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Φεβρουαρίου, ΙΣΤ΄ Ματθαίου.

Απόστολος: Β΄ Κορ. στ΄ 1-10 – Εὐαγγέλιον: Μτθ. κε΄ 14-30.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΑΘΗΝΑΓΟΡΑΣ - CLÉMENT

Ἕνας Πατριάρχης καί Ἕνας Καθηγητής,
μεταξύ τῶν ἐθνικισμῶν καί τῆς παγκοσμιοποίησης
τοῦ **Andrea Riccardi**, μετάφραση **Δημ. Κεραμιδᾶς**

(Α΄ ἔκδ., σχῆμα 14x24, σελ. 352)

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἀθηναγόρας εἶναι ἀσφαλῶς ὁ κεντρικός πρωταγωνιστής τῆς ἀνά χεῖρας μεταφρασμένης μελέτης τοῦ Ἰταλοῦ ἱστορικοῦ Andrea Riccardi. Οἱ συνομιλίες στό Φανάρι τό καλοκαίρι τοῦ 1968 μέ τόν ἕτερο πρωταγωνιστή τοῦ βιβλίου, τόν Γάλλο θεολόγο Olivier Clément (1921-2009), προσφέρουν στόν συγγραφέα τήν ἀφορμή νά ἀναλύσει τήν κοινωνική, διαχριστιανική καί πολιτισμική ἀτμόσφαιρα τῆς ἐποχῆς στήν ὁποία διεξήχθησαν.

Ὁ καθηγητής Clément συνάντησε τόν Πατριάρχη Ἀθηναγόρα κομίζοντας τίς παραπάνω ἀνησυχίες. Τί εἶχε νά πεῖ, ὅμως, στούς μοντέρνους Δυτικούς νέους Ἕνας 82χρονος Ἱεράρχης τῆς Ἀνατολῆς; Ὁ Clément βρέθηκε ἀμέσως ἀντιμέτωπος μέ μιᾶ ἰσχυρή προσωπικότητα: ἀντί ἐνός ἀντιμοντέρνου ὑπερασπιστῆ τῶν παραδοσιακῶν ἀξιῶν τῆς κοινωνίας, ὁ Γάλλος θεολόγος συνάντησε ἕναν ἄνθρωπο μέ ἐφηβική φρεσκάδα καί μέ διάθεση νά μεταδώσει στόν κόσμον τοῦ σήμερα τή μακραίωνη παράδοση τῆς Ἐκκλησίας του. Ἕνας γηραιός Ἀθηναγόρας, πού ἐγίνε «γέροντας», ὅπως ἀναφέρει ὁ Riccardi, καί ἐξομολογήθηκε τά πνευματικά του ἐσώψυχά στόν συνομιλητή του, μυώντας τόν συγχρόνως στό ὄραμά του γιά τήν Ἐκκλησία.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἀγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
